

Hodiny co dávno nejdou
milosrdně dopřejí nám čas
minuty kdy chcem být smutní
utopíme v moři plném řas

Svícen co už dohasíná
ještě trochu světla rozhází
kam se ženem co nám cestou zbývá
to pak řeknou hvězdy střapatý

Kytara co nemá struny
zpívá o tom že nám bude líp
Honza Nedvěd bez koruny
žebrá na nádraží o rohlík

Kabaretní zpěvák pláče
nikdy nestál za moc jeho hlas
Gagarin sed do tryskáče
a teď ho dýchá a kýchá každý z nás